

Az ellenzék a gengszterizmus útjára lépett

Mi jöhet még ezek után? Hogy Orbán Viktoré lett titokban a Parlament épülete...?

■ BAYER ZSOLT

Emlékeznek még? Persze, hogy emlékeznek. Talán három hete járta be a sajtót a hír, hogy a szabad demokráták Orbán Viktor-hasonmásokat keresnek filmforgatáshoz.

Mulattunk rajta, és szidtuk az SZDSZ „ízlését”... Korán neveltünk.

Mert tudják önök, mennyibe kerül ma elkészíteni egy olyan „házimozit”, amelyen valami rosszul megvilágított szobában, elmosódva, de azért felismerhetően a miniszterelnök látható, amint éppen két kiskorú gyermekkel fajtalanodik?

Nagyon olcsón el lehet készíteni egy ilyen házimozit. Olcsó technikával, olcsó statisztákkal, olcsó becsülettel, filléres tisztességgel.

Semmi okunk arra, hogy ezt ne tételezzük fel a jelenlegi ellenzékéről.

Minden okunk megvan rá, hogy bármit feltételezzünk róluk. Róluk és az ő sajtójukról.

Ugyanis ki gondolta volna néhány hónappal ezelőtt, hogy meg lehet jelentetni ebben az országban olyasmit, mint amit Kósa Lajosról Debrecen polgármesteréről megjelentettek. Illetve, ki gondolta volna, hogy a Blikken kívül, amely orgá-

num kívül esik a civilizáción, bárki más is hajlamos lesz ilyesmire. Senki nem gondolta volna. Ám éppen a Blikk elleni tárgyaláson derült ki, hogy a pócegödörűség koronatanúja Rádi Antónia volt, a HVG főmunkatársa. S azért a HVG munkatársáról mégsem gondoltuk volna, hogy főpályaudvar környéki nyilvános vécékben tölti idejét, nem létező kompromittáló adatokat gyűjtve kormánypárti polgármesterekről. Az ilyesféle meló eddig Pallagi Ferenc gyepmesternek és lócitrompofozónak volt félretéve.

Kiderült azonban, hogy gyepmester és lócitrompofozó lett az ellenzék is, meg az ő sajtója is.

A pszichopata Kende könyvbemutatójának díszvendége Kovács László MSZP-s főgonosz, az MSZP kongresszus díszvendége a pszichopata Kende. S ha bárhol összeül manapság az MSZP, akkor feltehető, hogy Kende megjelenik. Mint legutóbb a Villányi úti sasfészekben, ahol Jancsó is megjelent, és meleg szeretettel üdvözölte Kendét, aki pedig kézcsókkal köszöntötte az idős mestert. (Lásd még: Seres László beszámolóját az Élet és Irodalomban! Kende könyvéről pedig lásd még a Beszélő legújabb számában Révész Sándor cikkét. S nehogy kiderüljön véletlenül, hogy a Be-

szélő jobboldali lett, a Népszabadság-os Révész pedig kisnyilas...)

Nem számít már semmi sem.

Halkan megjegyzem: négy éve nem számít semmi sem. Popper Péter, Horn Gyula tanácsadója mellékállásban pszichológus, már vagy három éve leírta, hogy Orbán leginkább Hitlerre hajaz. Meg Mussolinire. Mások meg négy éve folyamatosan azt írják, hogy Orbán egy diktátor. *Eörsinek* – szegény hülye *Eörsi István!* – már *Sztálin* is eszébe jutott a Magyar Köztársaság miniszterelnökeiről. S miközben négy éve ilyeneket vetnek papírra, most arról panaszkodnak, hogy durva a kampány. S persze arról is, hogy nincsen sajtószabadság. S hogy nekik félniük kell.

Istenem! Egyszer, csak egyetlenegyszer élném meg végre, hogy ezeknek félniük kell valamitől...

Ha valakinek félnie kell, azok mi vagyunk. Nincs többé tabu. Nincs többé megírhatatlan. Nincs többé magánélet. Nincs többé gyerek, asszony, magánlakás.

Orbán Viktor egy karambol után a hidegben felejtí a fiát. Egy szó nem igaz belőle. Számít? Nem számít. Megírja a Népszabadság. Kósa Lajos saját városa főpályaudvarán kurvázik fényes nappal.

Egy szó sem igaz belőle. Számít? Nem számít. Megírja a Blikk – és a háttérben a HVG és Rádi Toncsika vigyorog. *Deutsch Tamásról* egy körözött pedofil bűnöző tesz „terhelő vallomást”, amiért egymillió forintot fizetnek neki. Egy szó nem igaz az egészből. Számít? Nem számít. Majd a *Juszt* felvállalja. (Nincs az a trágya, amit Juszt ne vállalna fel.) Tudjuk, mert az MSZP jelenlegi kampányfőnökének, Ron Werbernek egykori munkatársa elmondta: Werberéknél mindez bevett gyakorlat. 1996-ban Romániában, *Iliescu* kampányában hettekig mutogattak a televíziókban egy villát, amely állítólag *Petre Románé* volt. Nem Petre Románé volt. Számított? Nem számított.

Semmi nem számít.

Ha most nem győznek, végük van. S mert nem győznek, hát végük van.

Lehullott hát róluk a kultúra, végképp. S még hátravan vagy egy hónap.

Mi jöhet még? Hogy Orbáné lett titokban a Parlament? Az is. Vagy hogy a miniszterelnök gyerekeket ront meg? Az is.

Lószar lett a médiából. S ott csipegetnek benne az ellenzéki vezetők.

Nem baj. Egészségükre!